

Politi- betjenten fra Præstø

Her i kredsens har vi 17 nærpolitistationer. Nærpolitistationernes rolle har været meget til diskussion både før og efter politireformen blev indført. Er de spild af ressourcer eller udfylder de en vigtig lokal rolle? Henning Nerup Rasmussen fra Præstø er ikke i tvivl.

Han betegner sig selv som landbetjent. Nærpolitibetjent er teknisk set den korrekte betegnelse, men det betyder ikke så meget. Henning Nerup Rasmussen er født og opvokset i Præstø, og for tre år siden gik en drøm i opfyldelse: Han blev byens betjent. Den eneste af slagsen.

- Jeg skyndte mig at nivellere allerede inden reformen trådte i kraft, og flyttede ind i Præstø Borgerservice, hvor jeg har et ualmindeligt fint samarbejde med de ansatte og ikke mindst lederen Lissy Terkelsen, fortæller den 61-årige Henning Nerup, der har været ansat i Vordingborg politi siden '76.

Vi klemmer os bare lidt sammen

Lissy Terkelsen var glad for, at Nerup skulle flytte ind hos dem. - Vi klemte os med glæde lidt sammen, for der er mange fordele ved at have politiet tæt på. Dels har Henning en præventiv virkning på besværlige personer, dels sparer vi mange ressourcer ved vores gode samarbejde... og endelig så er han jo en yderst hyggelig mand, tilføjer hun med et smil..

Lissy Terkelsen kan kun få øje på én ulempe: - Når Henning ikke er på kontoret, er det ikke altid, at der er nogen, der tager over. Det betyder, at mange kunder går forgæves - og så er det os, der bliver skældt ud. Men alt i alt er det vældigt anbefalelsesværdigt at få politiet i huset.

Her vogter jeg

Det første man får øje på, når man træder indenfor i Nerups gemakker, er den store plysløve med kasketten, der kækt slanger sig på gulvet. "Her vogter jeg", synes den at sige. Og det samme umiskendelige indtryk får man af Nerup, der ikke er i tvivl om vigtigheden af at have et meget lokalt forankret politi.

- Jeg har jo ikke decideret slagkraft, men min styrke er, at jeg ved alt, hvad der rører sig i byen. Og især efter reformen har jeg let ved at få fx specialpatruljen til at komme og tage sig af ransagninger mv., siger Nerup, mens hans blik fejer hen over Præstø Fjord.

fortsættes på side 6 >>

Politibetjenten fra Præstø... Fortsat

Fru forhenværende malermester Christiansen

På spørgsmålet om, hvilken forskel der er på at arbejde i Vordingborg og på arbejdet i Præstø, svarer han:

- Fru forhenværende malermester Christiansen. Sådan siger man jo stadig hernede. Det er sjovt, og alle kender mig. Jeg har fx tit opringninger på privaten efter lukketid. Det sker heller ikke sjældent, at jeg tager min lille sorte taske med, så jeg kan skrive en forkyndelse, hvis jeg møder "kunder" lørdag eftermiddag, når jeg er nede og købe ind.

Der er ingen tvivl om, at Nerup er engageret. Ofte så meget at de 37 timer slet ikke slår til: - Jeg kan jo bare lade være med at stikke næsen i så meget, siger han med et skævt grin. - heldigvis får jeg tit besøg af PGII'ere, som jeg er meget glad for at have her.

PGII'erne holder ham til ilden rent fagligt: - De skal jo gerne lære noget, når de er her. De får lov at arbejde meget selvstændigt... også om aftenen, men selvfølgelig er arbejdet her knap så dramatisk her, som det er i de større byer, fortæller Nerup, der i næste uge skal have PGII-Tue på besøg.

- Tue er god til at køre på cykel, så jeg sætter ham til at køre rundt i villakvartererne og spejde efter indbrudstyre hen over ligusterhækkene. Det lyder banalt, men det virker faktisk.

